פח: המזבח מקדש פרק תשיעי זבחים

כמחלוקת כאן כך מחלוקת במראות נגעים. פר"ת דתלי המי בהמי למעוטי דמעיל כה לכפר על לשון הרע וכן נגעים בתין על לשון הרע כדלמרינן פרק ים בערכין (ערכין דף טז.): **שבעים** ושנים. לה פליג התנא [ב] לממימין דשבועות (דף כ.) דתנן שתים שהן מרבע להסם מיתי בנגעים לבנים והכא מיתי ככל מיני נגעים ירקרק ואדמדם ופתוכים ים [ג] להוסיף עוד נגעי בתים ונגעי בגדים: **מבפרים** ע"י **שפיכות דמים.** מה שמפרכים להה [ד] מיום שחרב בית המקדש אף על פי שבטלו ד' מיתות דין (מרבע) מיתות לה בטלו לגמרי כי נקט מ' שנה קודם שחרב בית המקדש שבלמה שהגדירן רבותינו שנתת לפני דין מרבע מיתות לה הוה דבגדי כהונה מכפרין ולה נהירה דגבי שמעון בן שטח פריך ליה בגמרא ממונות (סנהדרין דף לז:) אף על גב דהוו בגדי כהונה [ה] ומיהו היינו יכול לקיים פירוש זה ולומר להכי לה נקט מ' שנה משום [ו] דלאיכא דין מיתות דבטלו בגון עריות ועבודת כוכבים שמכפרין עליהם מבנפים ואפוד אבל דין שפיכות דמים לה בטל דכתוב שמכפרת על שפיכות דמים אין מכפרת על ההורג אלא על ישראל שערדין זה בזה דומיא דעגלה ערופה דכתיב (דברים כא) כפר לעמך ישראל ואליכור מכפרת ולה על ההורג וכן משמע בכל דכתנת לה מכפרת אלהורג דאי מכפרת מאי פריך הכא מעגלה ערופה והא עגלה ערופה לישראל מכפרה וכן משמע ס' יג בערכין (ערכין דף כח.) דקאמר על ז' דברים נגעים בתים וקבורה שפיכות דמים ולשון הרע ופריך התם ממעיל שמכפר על לשון הרע ומכתנת שמכפר על שפיכות דמים לה פריך מידי משוס דלה מכפר אהורג אלא לישראל כדפריכים אבל מלשון הרע דלה [ז] מלינו לשנויי הכי דמתמת אין ליכור נענשין על לשון הרע של זה כיון דשמע לה יצא לידי תקלה וכן פירש בקונטר' התם ועוד ים מפרכים להיה דערכין (ג"ז) דלהכי לה פריך מכתנת דעכי דמגלה מעונש מיתה מנגעים ויכורין לה מגלה ואם תאמר הכא משמע דכתנת מכפרת על דידיע מלן קטלה ובשבועות (דף ח.) מלריך קרא למימר שאין שעיר המשתלח [ח] מכפר על דידיע מלן קטלה ואמאי לריך קרא פשיטא דהא כתנת מכפרת ומיהו ים לפרש דים מילוק בין ליכור לכל ישראל דכתנת מכפרת אליכור ושעיר המשתלח [ט] על כל ישראל:

הדרן עלך המזבח מקדש

מאן קטלה בר קטלא הוא במזיד ולא אתרו ביה ולשון הרע נמי לא קשיא הא בצינעא הא בפרהסיא:

הדרן עלך המזבח מקדש

בערכין [י] (דף טז.): **בצינעא.** דהוה דבר שבחשאי קטרת מכפרת שהוא מעשה חשאי: **בפרהסיא.** שהוא דבר שבקול קול פעמונים מכפר עליו:

הדרן עלך המזבח מקדש

הוגעו לנתר ואהל אף במים אין מכבסים ויש אומרים [א]אין מכבסין אותן כל עיקר [ב]שאין עניות במקום עשירות: ת"ר [ג]מעיל כולו של תכלת היה שנאמר [ד]ויעש את מעיל האפוד כליל תכלת שוליו ביצד [א] [ב]מביא תכלת וארגמן ותולעת שני שוזרין ועושה אותן כמין רימונים שלא פיתחו [ג] פיהן וכמין קונאות של קנסות [ד] שבראשי תינוקות [ה] [ו]ומביא שבעים ושנים זגין שבהן שבעים ושנים ענבלין ותולה בהן [ה] שלשים ושנה בצד [ו] זה ושלשים ושנה מצד זה רבי [ז] דוסא אומר משום רבי יהודה שלשים ושנה היו שמונה עשרה מצד זה ושמנה עשרה מצד זה אמר רבי עיניני [ח] בר ששון במחלוקת כאן כך מחלוקת במראות נגעים [ט]דתנן מראות נגעים רבי דוסא בן הרכינס אומר ל"ו עקביא בן מהללאל אומר שבעים ושנים [י]ואמר רבי עיניני בר ששון [כ] למה נסמכה פרשת קרבנות לפרשת בגדי כהונה לומר לך מה קרבנות מכפרין אף בגדי כהונה מכפרין כתונת מכפרת על שפיכות דם שנאמר וישחטו [ל] שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם מכנסים מכפרת [מ] על גילוי ערויות שנאמר [נ]ועשה להם מכנסי בד [לכסות (את) בשר ערוה] מצנפת מכפרת על גסי הרוח מנין אמר רבי חנינא יבא דבר שבגובה ויכפר על גובה אבנט מכפר על הרהור הלב היכא [ס] דאיתיה חושן מכפר על הדינין שנא' [ע]ועשית חושן משפט אפוד מכפר על עבודת כוכבים שנאמר [פ]אין אפוד ותרפים מעיל מכפר על לשון הרע מנין א"ר [צ] חנינא יבא דבר שבקול ויכפר על קול הרע ויציץ מכפר על עוות פנים בציץ כתיב [ק]והיה על מצח אהרן ובעוות פנים כתיב [ר]ומצח אשה זונה היה לך איני והא"ר יהושע בן לוי שני דברים לא מצינו להן כפרה בקרבנות ומצינו לו כפרה ממקום אחר ואלו הן שפיכות דמים ולשון הרע שפיכות דמים מעגלה ערופה ולשון הרע מקטרת דתני רב חנניה מנין לקטרת שמכפרת שנאמר [ש]ויתן את הקטרת ויכפר על העם [ת]ותני דבי רבי ישמעאל על מה קטורת מכפרת על לשון הרע יבא דבר שבחשאי ויכפר על מעשה חשאי קשיא לשון הרע אלשון הרע קשיא שפיכות דמים אשפיכות דמים [א] לא קשיא הא דלא ידיע מאן קטליה הא דלא ידיע מאן קטליה אי דידיע מאן קטליה בר קטלא הוא במזיד ולא אתרו ביה ולשון הרע נמי לא קשיא הא בצינעא הא בפרהסיא:

הדרן עלך המזבח מקדש

א) **הוגעו למים.** כלומר אם היה גיעולן מועט ולא הזקיקן [ב] אלא למיטוח מים מכבסים אותן אף בנתר ואהל: **הוגעו לנתר ואהל.** שנתגעלו גיעול רב שהגיעו לחקק לכיסוי נתר ואהל מו לא מתקן להו כלל: **אף במים.** לאו לכדאמרת הוה אלא למימרא דנתר ואהל דנקט לאו לענין כיסוי נקט להיכא דאמור לנמרי והיכא דאמרי אלא לענין גיעול נקט ליה וה"ק נתגעלו אין מכבסין אותן כלל אם החזקן לנתר ואהל: **נתלה** בעיני ה"ג **שוליו כיצד היה מביא כו'.** דבתימוים נתמרו שלשה לבעים: **אלא נפתלו פיסס.** דרך רימונים כשמוחזין בחוט אחד נמר ביחוץ מתפתלין מחיליהן כדרך שעושין קליפי לגחים החילונות: **וכמין קונאות.** בוטונ"ש [ד] עשויין כמין תיק של נחשת שעושין [בקוף] בית יד הרומח שקורין לריסטוי"ל [ה] לשון (שמואל ב כא) ומשקל קינו דיצחי בנוד והתינוקות תולין אותו כראשי כובעי גלרים שעושין אותו למלחמה שקורים הילמ"ש [ו]: **קנסות** [ז] **שבראשי תינוקות.** לשון [שמואל ג יז] וקלסת דנחשת על ריסיה: **וגו'.** חילכליט"ש [ח]: **שבראשי.** מה שחלי בתוכן לקשקש ותולה בו אלל הכתון [והוא] פעמון בלתיבי (שמות לט) פעמון ורמון [ט] וכתוב הרמוניס דקרא לאו בתוך החלל קאמר אלא ביניהס דפעמון אחד בין שני רמונים: **מבד זה.** מלפניו ומלאחריו: **מרקום נגעים.** לטמא [י] מפטוחין של לבן לדמדם ולבנים של נתק הרחק ושל נגעי בתים [ונגדיס]: **למה נסמכה.** נלו אלו תורת החטאת [כ] וזאת תורת האשם והדר קח את אהרן ואת בניו הנגדים: **ויעבלו אם הכסנת.** רמז הוא לעתיד שיכפר [ל] שפיכת דמים בכתנת. טעילה היינו כפרה: **לכסות אם** [מ] **בשר ערוה.** לחפות על גילוי עריות: **לפיכך דאיפיס.** שהיו מוגרין כנגד אלילי יהיהן דהיינו כנגד הלב כדלילפינן בפרק שני (לעיל דף יט.) מולא יחגרו ביוע: **אין אפוד.** נגלה עון תרפים הא יש אפוד אין תרפים. כך שמעתי במסכת ערכין (דף טז.): **דכר שכוקו.** פעמונים שבו (מכפר): [**ויכפר**] **על העם.** במחלוקת קלא שהוא לשון הרע [שנאמר] [במדבר יח] אתם המיתם וגו': **שכחפתי.** שהיה [נ] לבדו שם כתתן פוטרין בין [ס] המוזס ולמזבח בשעת הקטרה וכל שכן מן היכול שנאמר וכל אדם לה יהיה וגו' בפדר יומא (דף מד.): **ידיע מאן קטליה.** כמוזס מכפרת על הליכור שלא יענשו: **בר קטלא הוא.** וכל כמה דלה קטליה [ר] מיעניגי דכתיב [ולאחרן] לה יכופר וגו' (במדבר לה): **ומשני במזיד ולא אתרו ביה.** דלאחר בר קטלא הוא הילכך ליכור מתכפרי בכתונת והוא נגעים בתים עליו דכתיב

מסורת הש"ס

א) [שבת קכ: כתובות קו:] מנחות סט. [תמיד כט. לה:]. ב) עיי בזיר לד:. ג) נגעים פ"ג מ"ה. ד) שמות לט. ה) יומא מד. ערכין לב. ו) יומא מד. חגיגה ט., ויקרא ו ב. שלמים, שם פ' יח. אשם, ז א. ב,ע) [ועי"עתי'כתובות,]ד"ה מיום ובפרה ח. ד"ה מיום ובסנהדרין לז: ד"ה מיום)

גליון הש"ס

נמי למה נסמכה פרשת קרבנות לפרשת בגדי כהונה. נפרכין דף (ו) (עז ע"ב) מיתת למה נסמכה פרשת פנדי כהונה לפי קרבנות ועי' כריתות ל"ב ע"ב מלן ומתם. ועיין בתוספות בתמיד פ' תניא:

לעזי רש"י

בוטונ"ש. כפתורים. ארישטוי"ל ארישטוילי"ל. גולה (שבעיבוב חנית או חרב. כדי שלא ישתפכו כלי הזין מהדיו). הילמ"ש הילמ"ש. קסדות. איצצליט"ש אישקליטי"ש. זוגים (מצנפות).

שינויי נוסחאות

א) [ל"ל היה מביא (ש"מ)] ב) פתתו (כ"כ). וכ"כ"א נפתתו: ג) [ל"ל קלפות (ש"מ), ועי' רש"י. מגל רש"ס כי דהוא בחילוף דעלמה: ד) [כ"כ ע"פ הבי בו: ה) [ל"ל בו (ש"מ)]: ו) מצד (כ"כ"ג): ז) [ל"ל ר"י אומר משום ר' דוסא. דר' דוסא בן הרכינס קדש טיבא לבי (ש"מ). וכ"כ"מ ממק תיבות משום ר"י. ועי' יעב"ץ דשמא תרי ר' דוסא לו תרי ר"י הוי: ח) [ל"ל עגנו. וכן כמהך (יעב"ץ וכ"ה בעדוכיו): ט) מכפרים (ש"מ): י) [ל"ל אהיכא (ש"מ), וכ"ג הס"י וכ"ה בערכין טז ע"ש. מגל בפתילות תיבת על היכא (הגרי"ב): יא) בערכין שם תיבת אמר הקב"ה יבא: יב) [כתב"י ע"פ דמים לא קשיא: יג) הדוקקן (ש"מ): יד) מי כמוכיס (ועי' ש"מ): טו) מי כלישה שבגילא בחורב לו תחנית כדי שלא ישמטו כלי הזין מן היד (ועי' לעי' רש"י): טז) מי קדמות (עי' רש"י): יז) כשיר לך ע"ב תיבת ושע כוס מלבו תחתון של פעמון: יח) [ל"ל הוא כתיב (ירשם) [ורתנו] את הפעמונים בתוך הרמונים לאו בתוך הללן קאמר כו' (כ"ש): יט) [לטמא. משנה היא במס' נגעים בס"ב והני תנאי חשבי פתוחין של לבן כדי (ש"מ): כ) שכפרת (בתוס' ש"מ): כא) את נמתן (ש"מ): כב) שהיה הכהן לבדו (ש"מ): כג) [ל"ל עבין (הגרי"ב): כד) מל"ל קטלי ליה. (כ"כ"ל): כה) [ל"ל הכא לה קאי אלא דנגעים באים על לשון הרע. נלעיל, ל"ש הכא לה קאי אלא אמשכות דמים (ועי' תוס' ש"מ). וכך היא הגי' בכ"כ(ש"מ). בח) האי תנא ל"ל (ש"מ): כו) מי נפקר תריק חד על דרך ל"ש: כז) אזא דאמרינן (ש"מ): כח) [בגליון נכי משום דאע"ג דאיכא. ולה נהירה]: כט) [ל"ל לא (ש"מ): ל) [אם יתכן להיות הפנימי הגדרים]: לא) [ל"ל הפנימי הגדרים]:

עין משפט נר מצוה

מג א מיי' פרק ח מהלכות כלי המקדש הלכה ה:
מד ב מיי' שם פ"ט הלכה ג:
מה ג ד מיי' שם הלכה ד:

תורה אור השלם

1. ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת:
שמות לט, כב
2. ויקח את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם:
בראשית לז, לא
3. ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה מותניים יהיו:
שמות כח, מב
4. ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר תעשה אתו:
שמות כח, טו
5. כי ימים רבים ישבו בני ישראל אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים:
הושע ג, ד
6. והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה:
שמות כח, לח
7. ויענעו רבבים המלקוש לוא היה ומצות ונדה והיה לך מאנת הבלה:
ירמיה ג, ג
8. ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת ויכפר על העם:
במדבר יז, יב

מוסף רש"י

אין עניות במקום עשירות. כל מעשיהם בשביר ובמרוב (מהפרש כח:) למה נסמכה פרשת קרבנות. כפרכת ענין המלוחים לנגדי כהונה: ויטבלו את הכתנת בדם. דמו היה להם שנעלמה כפרה דמים שולה ס"ד מתנת: אין אפוד ותרפים. מומן אחד מפוד שי שין ותרפים: יבא דבר שבקול. פעמוני מעיל נשמעין: ויכפר על קול. לשון הרע (ערכין טו:) על לשון הרע. כי סטיל דקרת לשון הרע שי למיכ (במדבר יח) אתם המיתם את עם ס', ואתם לשון הרע גחשתי הוא (ויקרא יח): יבא דבר שבחשאי. קטורת נעשית בהיכל בחשאי, מדמנית בפרק הזורק לי בחקבת יומא (מג.). פירשן מבן הלוים למזבח בשעת הקטרה: קשיא לשון הרע. לגעיל, דקאמי הכנגד סניה מכפרין: קשיא שפיכות דמים. דקאמרינן לעיל בגבי כהוכ מכפרין על אחרים, וקא אזיל הכא דעגלה ערופה מכפרת על שפיכות דמים. דקי"ל פשיטא (מה:) שאם נתכפרה העגלה ולמ"ד מחנה הכהנים מגין ושניו נהרג, ל"ל ולאחרן לא יכופר וגו': הא דלא ידיע מאן קטליה: עגלה מכפרת: בר קטלא הוא, ולל כמה דלא מיקטל לא מיכפרי אחריני דכתיב ולאחרן לא יכופר וגו':

שיטה מקובצת

כאן בפרהסיא. תעיל, ותקשי לניכור לגבי מיהו לא מכפר ליה אלא בנגעים וכפ ותפלו לי בגליון:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com